

INGEZONDEN

Ter bevordering van spoedige plaatsing van de stukken, behoudt de Redactie zich het recht voor, deze zo nodig te bekorten.

RADICALE UTERUS-EXSTIRPATIE MET VERWIJDERING VAN DE LYMPHEKLIJEREN IN HET KLEINE BEKKEN ALS BEHANDELING VAN KANKER VAN DE BAARMOEDERHALS

Collega PLATE beëindigt zijn referaat¹ over de mededeling van J. MEIGS met de opmerking: „De voortreffelijke resultaten met deze operatie bereikt, moeten de voorstanders van een uitsluitende stralenbehandeling of van de vaginale radicale operatie volgens SCHAUTA tot ernstig nadenken stemmen”. Ik wil hier het vraagstuk, wat de beste wijze van behandeling is, of in welke richting mijns inziens verbeteringen zijn te verwachten, niet in discussie brengen, doch slechts opmerken, dat de mededelingen van MEIGS van statistisch standpunt uit zeer misleidend zijn. Ik heb dit reeds in een artikel in dit *Tijdschrift*², waarin ik eveneens MEIGS' publicaties over dezelfde 100 patiënten kritisch beschouwde, uiteengezet. Immers, indien men, zoals MEIGS deed, in de loop van een tiental jaren uit 2000 patiënten de 100 gunstigste gevallen kiest, zeggen de resultaten, met deze 5 pCt verkregen niets ten opzichte van de waarde der behandelingsmethode. Met nog ietwat strengere selectie bij voorbeeld tot 1 pCt der gevallen en een beetje geluk, zou MEIGS misschien de 100 pCt 5-jaarsgenezingen hebben bereikt.

Dezelfde kritiek op MEIGS' resultaten werd dezer dagen geuit in een bespreking van een boek van STANLEY WAY: *Malignant disease of the female genital tract*, door GUNNAR GORTON³. Deze zegt hierin: „MEIGS' superior operative treatment-results in carcinoma of the cervix are misleading to those who are unaware that he only operates upon cases in stage 0 and stage I and only upon patients presenting slight operation risks and who are preferably thin and not advanced in years”.

Literatuur: ¹W. P. PLATE (1952) *N.T.v.G.* 96, 402. ²J. TH. VAN DER WERFF (1950) *N.T.v.G.* 94, 895. ³G. GORTON (1952) *Acta radiol.* 37, 166.

Nijmegen, 29 Maart 1952

J. TH. VAN DER WERFF

Met het bovenstaande kan ik het niet helemaal eens zijn. Ook degene, die de operatie van SCHAUTA als behandelingswijze vaststelt, selecteert zijn gevallen. Betekent dit, dat men daarom ook niet een oordeel mag hebben over de resultaten van de operatie volgens SCHAUTA?

Intussen ben ik van mening, dat men de resultaten van de behandeling van het baarmoederhalscarcinoom niet moet beoordelen naar één bepaalde therapie. Van belang is hoe de gezamenlijke resultaten zijn van alle behandelingswijzen (operatie, bestraling), die in een bepaalde kliniek worden toegepast.

Utrecht, 9 April 1952

W. P. PLATE

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — NEDERLANDSE DESKUNDIGEN VAN DE WERELDGEZONDHEIDSORGANISATIE. De volgende Nederlanders zijn aangezocht als deskundigen de Wereldgezondheidsorganisatie te Genève van advies te dienen: dr. O. BOSGRA (brucellosis), prof. W. F. J. M. KRUL (hygiëne van de omgeving), prof. dr. S. T. BOK en dr. M. G. NEURDENBURG (statistiek), prof. dr. J. MULDER en prof. dr. J. D. VERLINDE (influenza), dr. G. D. HEMMES en L. J. M. LENTJES (epidemiologie en quarantaine), prof. dr. D. VAN OS (Internationale Pharmacopee), prof. dr. N. H. SWELLENGREBEL en prof. dr. P. H. VAN THIEL (malaria), prof. dr. J. H. DE HAAS (hygiëne van moeder en kind), dr. TH. HART DE RUYTER (geestelijke volksgezondheid), dr. M. VAN EEKELLEN en dr. C. DEN HARTOG (voeding), dr. C. BANNING (openbare gezondheidszorg), dr. G. VAN DEN BERG en dr. G. C. E. BURGER (sociale hygiëne en bedrijfsgeneeskunde), dr. M. R. HEYNSIUS VAN DEN BERG (tuberculose) en dr. E. H. HERMANS Sr. (geslachtsziekten) (*Persbericht van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid*).

BELGIË. — LEON FRÉDÉRICQ HERDACHT. De physioloog L. FRÉDÉRICQ (1852-1935) is in een